

Research Paper

Modeling the impact of public security on entrepreneurs' willingness to invest in coastal tourism areas (Case study: coastal counties of Mazandaran province)

Hassan Mofakhami Shahrestani^{*1} , Seyed mehdi Khakzadian²

1. Assistant Professor, Department of Law Enforcement Command and Management, Amin University of Law Enforcement Sciences, Tehran, Iran. (h.mofakhami1355@gmail.com)

2. Assistant Professor, Department of Industrial Management (Entrepreneurship), Faculty of Economics and Administrative Sciences, University of Mazandaran, Iran. (m.khakzadian@umz.ac.ir)

© Author(s)

publisher. University of Mazandaran

[10.22080/JTPD.2026.32192.4112](https://doi.org/10.22080/JTPD.2026.32192.4112)

Received:

July 1, 2026

Accepted:

July 23, 2026

Available online:

September 23, 2026

Keywords:

Public Security, Entrepreneurs' Willingness, Investment, Coastal Tourism, Mazandaran.

Abstract

Background and Objective: The growth of coastal tourism without sustainable public security cannot provide an effective basis for attracting investment. In the coastal counties of Mazandaran, policing, social, legal, and environmental complexities influence entrepreneurs' decisions to enter tourism activities. Therefore, the aim of this research is to model the effect of public security on entrepreneurs' willingness to invest in coastal tourism areas and to identify its influential dimensions in these counties.

Methodology: This research was conducted using an exploratory mixed-method approach. In the qualitative section, data were collected through semi-structured interviews with 17 experts in the fields of investment, tourism, urban management, and security institutions. Participants were selected through purposive and snowball sampling, and the data were analyzed using thematic analysis. In the quantitative section, the statistical population consisted of 220 activists and stakeholders in the field of coastal tourism. Based on the Morgan table, 163 individuals were selected through simple random sampling. Data were collected using a researcher-made questionnaire and analyzed using SmartPLS software. The analysis included reliability and validity tests as well as structural equation modeling.

Findings: In the qualitative section, 46 selective codes were identified and organized into 10 sub-themes and 2 overarching themes, including public security in coastal tourism areas and entrepreneurs' willingness to invest. In the quantitative section, the results showed that public security had a positive and significant effect on willingness to invest, with a path coefficient of 0.858. Among the components, policing security had the greatest role in explaining public security. The model fit indices also indicated an acceptable level of model fit.

Conclusion and Suggestions: The results showed that public security is a key driver of entrepreneurs' willingness to invest in Mazandaran's coastal tourism areas. Strengthening policing, social, legal, economic, managerial, and environmental security increases investors' trust and commitment. Therefore, coastal tourism development requires simultaneous attention to security, including establishing coastal investment security working groups, creating a single-window permit system, strengthening policing and tourism police, ensuring regulatory stability, and improving monitoring, lighting, relief services, and environmental management in coastal areas.

Innovation and Originality: This research, using a mixed approach, for the first time on the coasts of Mazandaran models public security from the investors' perspective and explains its relationship with entrepreneurs' willingness to invest.

*Corresponding Author: Hassan Mofakhami Shahrestani

Address: Faculty member of Mazandaran University

Email: m.khakzadian@umz.ac.ir

Tel: 09111562918

Extended Abstract

1. Introduction

Despite the extensive capacities of the coastal counties of Mazandaran Province for attracting tourists and developing entrepreneurial activities, evidence indicates that the economic utilization of these capacities has consistently faced obstacles such as environmental uncertainty, weak institutional coordination, social and policing concerns, legal ambiguities, and instability in destination management. These factors can influence entrepreneurs' perceptions of public security and reduce their willingness to invest in the coastal tourism sector. Since most previous studies have mainly examined security from the perspective of tourists and have paid less attention to its role in the economic decision-making of entrepreneurs, the main issue of this research is how and through which dimensions public security affects entrepreneurs' willingness to invest in coastal tourism areas. Accordingly, the main objective of this study is to model the effect of public security on entrepreneurs' willingness to invest in the coastal counties of Mazandaran Province. The secondary objectives include identifying the components of public security influencing investment, explaining the dimensions of entrepreneurs' willingness to invest, examining the relationships among these components, and presenting a practical model to assist policymakers and local managers in improving the security and investment environment in coastal tourism.

2. Research Methodology

This research is applied in terms of purpose and mixed in terms of data collection method. In this study, the six-step thematic analysis approach proposed by Braun and Clarke (2006) was used to analyze qualitative data. The statistical population of the qualitative section consisted of experts and individuals with experience or specialized knowledge in the field of tourism investment and security in the coastal areas of Mazandaran Province. This population included entrepreneurs and investors active in coastal tourism in Mazandaran Province, managers and experts of the Cultural Heritage, Tourism and Handicrafts Organization of Mazandaran

Province, managers and experts of institutions related to security and urban management in coastal areas (such as governorates, municipalities, or the police), managers or experts from the private sector involved in coastal tourism projects, and university professors and researchers in the fields of tourism, entrepreneurship, and urban management. The sampling method in this section was purposive and snowball sampling, and interviews continued until theoretical saturation was reached (17 participants).

The statistical population of the quantitative section included entrepreneurs, investors, and economic actors related to tourism in the coastal counties of Mazandaran Province. This population included investors in coastal tourism projects, owners and managers of tourism establishments (hotels, accommodation complexes, restaurants, and coastal recreational centers), entrepreneurs active in coastal tourism businesses, and potential investors interested in investing in tourism in Mazandaran Province. Considering the limited and defined size of the statistical population (220 individuals), the Morgan table was used to determine the sample size, based on which 136 individuals were selected as the statistical sample. In the qualitative section, MAXQDA software was used, and in the quantitative section, SmartPLS statistical software was applied. Confirmatory factor analysis was conducted to examine construct validity and the fit of the conceptual research model. To assess the confirmability and reliability of the qualitative data, several quantitative indices were used. In this study, Cohen's kappa coefficient was calculated as 0.87. In addition, Holsti's coefficient, Scott's pi, and Krippendorff's alpha were used to examine the reliability of the coding process, yielding values of 0.84, 0.89, and 0.81 respectively. Since all these values are higher than 0.70, it can be concluded that the codes extracted from the interviews have an acceptable level of reliability and trustworthiness.

3. Research Findings

In the qualitative section, 46 selective codes were organized into 10 sub-themes and ultimately categorized into two main themes: "public

security in coastal tourism areas” and “entrepreneurs’ willingness to invest.” In the first main theme, public security was identified as a multidimensional construct including the dimensions of policing security, social security, legal and institutional security, economic security of investment, security management and local governance, and environmental security and protection. The findings showed that, from the perspective of experts, security in the coastal areas of Mazandaran is not limited to the policing dimension; rather, it encompasses a combination of institutional stability, legal support, managerial coordination, economic predictability, and environmental protection. In the second main theme, entrepreneurs’ willingness to invest was explained through four dimensions: investment motivation, sense of security regarding the investment environment, investment commitment, and organizational commitment (with a self-protective approach). The findings of the quantitative section indicate that the reliability and convergent validity indices for all components of the model are at a desirable level. The results of the total effects of the structural model show that all hypothesized paths in the study are statistically significant and have been confirmed. The most important finding indicates that public security in coastal tourism areas has a positive and significant effect on entrepreneurs’ willingness to invest. The path coefficient of 0.858 and the t-statistic value of 27.426 indicate the high strength of this relationship, and the very low significance level (0.00005) also confirms its statistical significance.

4. Conclusion

The results showed that as the level of public security in coastal areas increases, entrepreneurs’ willingness to enter or expand investment in tourism activities is significantly strengthened. The results related to the coefficient of determination (R^2) indicate that the research model has an appropriate explanatory power. In this regard, the variable of entrepreneurs’ willingness to invest, with a value of 0.736, is at a strong level of fit, indicating the high capability of the model in explaining this variable. Examination of the Stone–Geisser Q^2 index also

shows that the model has acceptable predictive power. The variables of entrepreneurs’ willingness to invest, policing security, and social security have strong predictive power, while other components are mostly at a moderate level of prediction, and investment commitment has weaker predictive power. In addition, the overall goodness-of-fit (GOF) index of the model was obtained as 0.452, indicating a strong overall fit of the research model and the suitability of the proposed conceptual structure. To increase entrepreneurs’ willingness to invest in the coastal tourism areas of Mazandaran, it is suggested that in each coastal county a coastal tourism investment security working group be established with the participation of the governorate, municipality, Cultural Heritage and Tourism Department, police force, natural resources, environmental authorities, and representatives of the private sector, so that investors’ security, licensing, and operational issues can be addressed in a centralized and rapid manner. It is also necessary to establish a single-window system for issuing coastal tourism permits so that investors do not have to deal with multiple scattered institutions to obtain construction, operation, environmental, natural resources, and municipal service permits. During peak travel seasons, the deployment of special tourism police patrols on beaches, coastal parks, access routes, accommodation facilities, and recreational centers can increase the security of tourists, equipment, and economic units. In addition, installing surveillance cameras, adequate lighting, warning signs, rescue stations, and rapid reporting systems for violations in high-traffic coastal areas can strengthen the sense of security among investors and tourists. Municipalities and local authorities should also improve the environmental order of coastal destinations by defining clear zones for economic activities on the coast, preventing illegal constructions, organizing street vendors and disruptive occupations, controlling nighttime disturbances, and managing parking and traffic.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

Authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work

Conflict of Interest

Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

We are grateful to all the persons for scientific consulting in this paper.

علمی پژوهشی

مدل سازی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی (مطالعه موردی: شهرستان های ساحلی استان مازندران)

حسن مفخمی شهرستانی^{۱*}، سیدمهدی خاکزادیان^۲^۱ استادیار گروه فرماندهی و مدیریت انتظامی، دانشگاه جامع علوم انتظامی امین، تهران، ایران، h.mofakhami1355@gmail.com^۲ استادیار گروه مدیریت صنعتی (کارآفرینی) دانشکده علوم اقتصادی، اداری دانشگاه مازندران m.khakzadian@umz.ac.ir

© نویسندگان

ناشر: دانشگاه مازندران

[10.22080/JTPD.2026.32192.4112](https://doi.org/10.22080/JTPD.2026.32192.4112)

چکیده

زمینه و هدف: رشد گردشگری ساحلی بدون وجود امنیت عمومی پایدار، نمی تواند زمینه جذب مؤثر سرمایه گذاری را فراهم آورد. در شهرستان های ساحلی مازندران، پیچیدگی های انتظامی، اجتماعی، حقوقی و محیطی، تصمیم کارآفرینان برای ورود به فعالیت های گردشگری را تحت تأثیر قرار می دهد. از این رو، هدف این پژوهش مدل سازی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی و شناسایی ابعاد مؤثر آن در این شهرستان ها است.

روش-شناسی: این پژوهش با رویکرد آمیخته اکتشافی انجام شد. در بخش کیفی، داده ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۷ نفر از خبرگان حوزه سرمایه گذاری، گردشگری، مدیریت شهری و نهادهای امنیتی، با نمونه گیری هدفمند و گلوله برفی گردآوری و با تحلیل مضمون بررسی شد. در بخش کمی، جامعه آماری ۲۲۰ نفر از فعالان و ذی نفعان حوزه گردشگری ساحلی بود که ۱۶۳ نفر بر اساس جدول مورگان و به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. داده ها با پرسشنامه محقق ساخته جمع آوری و با نرم افزار SmartPLS، شامل آزمون پایایی، روایی و مدلیابی معادلات ساختاری، تحلیل شد.

یافته ها: در بخش کیفی، ۴۶ کد گزینشی در قالب ۱۰ تم فرعی و ۲ مضمون فراگیر شامل امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی و تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری شناسایی شد. در بخش کمی، نتایج نشان داد امنیت عمومی اثر مثبت و معناداری بر تمایل به سرمایه گذاری دارد و ضریب مسیر آن ۰/۸۵۸ بود. همچنین، امنیت انتظامی بیشترین نقش را در تبیین امنیت عمومی داشت و شاخص های برازش مدل مطلوب بود.

نتیجه گیری و پیشنهادها: نتایج پژوهش نشان داد امنیت عمومی یکی از پیشران های اصلی تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی مازندران است و هرچه ابعاد انتظامی، اجتماعی، حقوقی، اقتصادی، مدیریتی و محیطی امنیت تقویت شود، اعتماد و تعهد سرمایه گذاران نیز افزایش می یابد. بنابراین، توسعه گردشگری ساحلی بدون توجه هم زمان به امنیت امکان پذیر نخواهد بود. بر این اساس، پیشنهاد می شود کارگروه امنیت سرمایه گذاری ساحلی در شهرستان های ساحلی تشکیل، پنجره واحد صدور مجوزها ایجاد، نظارت انتظامی و پلیس گردشگری تقویت، ثبات مقررات تضمین و زیرساخت های نظارتی، روشنایی، امداد و مدیریت محیطی در نواحی ساحلی به صورت هدفمند ارتقا یابد.

نواوری و اصالت: این پژوهش با رویکردی آمیخته، برای نخستین بار در سواحل مازندران، امنیت عمومی را از منظر سرمایه گذار تحلیل و مدل سازی کرده و پیوند ابعاد امنیتی با تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری را تبیین می کند.

تاریخ دریافت:

۱۰ تیر ۱۴۰۵

تاریخ پذیرش:

۲۰ تیر ۱۴۰۵

تاریخ انتشار:

۱ مهر ۱۴۰۵

کلیدواژه ها:

گردشگری
سلامت،
کارآفرینی، مزیت
قیمتی، مزیت
رقابستی،
پدیدارشناسی.

* نویسنده مسئول: سیدمهدی خاکزادیان

آدرس: دانشگاه مازندران، مازندران، ایران.

ایمیل: m.khakzadian@umz.ac.ir

تلفن: ۰۹۱۱۵۶۳۹۱۸

۱. مقدمه

صنعت گردشگری ساحلی، به دلیل پتانسیل‌های بالا در درآمدزایی و اشتغال، محرک اصلی توسعه مناطق ساحلی محسوب می‌شود؛ بر اساس گزارش شورای جهانی سفر و گردشگری (WTTC) در سال ۲۰۲۴، به عنوان یکی از پیشران‌های اصلی اقتصاد جهانی، سهمی بالغ بر ۱۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را به خود اختصاص داده است (Suárez-Tostado et al, 2026). در مقیاس ملی، استان مازندران با جذب سالانه بیش از ۳۰ میلیون گردشگر و برخورداری از موقعیت ژئوپلیتیک ویژه در سواحل دریای خزر، کانون اصلی گردشگری ساحلی کشور به شمار می‌رود. محیطی که پایداری و رشد آن عمیقاً به مشارکت فعال کارآفرینان در احداث زیرساخت‌ها و ارائه خدمات گردشگری وابسته است (Khajvandahmadi et al, 2017). از آنجا که سرمایه‌گذاری کارآفرینان از ارکان اصلی توسعه اقتصادی و زیرساختی مناطق ساحلی است، ایجاد ارزش افزوده و رشد پایدار در این مناطق مستقیماً با تمایل آنان به ورود به این حوزه پیوند دارد (Sadeghi Dehcheshmeh et al, 2026). با این حال، توسعه این صنعت همواره با چالش‌های متعددی در حوزه مدیریت مقصد مواجه است (Mahadi et al, 2026). در این میان، امنیت عمومی به عنوان یکی از پیش‌نیازهای اساسی و شرط لازم برای جذب و تداوم سرمایه‌گذاری در این حوزه محسوب می‌شود (barati & jalalabadi, 2025). امنیت عمومی مفهومی چندبعدی شامل ابعاد اجتماعی، انتظامی، حقوقی، اقتصادی و محیطی است که میزان آرامش، ثبات و پیش‌بینی‌پذیری محیط را تعیین می‌کند (shokoohi manesh et al, 2017). وجود سطح مناسب امنیت می‌تواند ریسک‌های فعالیت‌های اقتصادی را کاهش داده و اعتماد سرمایه‌گذاران را نسبت به آینده فعالیت‌های خود افزایش دهد (Valdez, 2019). در مناطق گردشگری ساحلی، که معمولاً با تراکم جمعیت، رفت‌وآمد گسترده، فعالیت‌های فصلی و تنوع کنشگران اجتماعی همراه هستند، هرگونه ضعف در امنیت اجتماعی، انتظامی، حقوقی یا مدیریتی می‌تواند بر تصمیم سرمایه‌گذاران اثر مستقیم بگذارد (Nguyen et al, 2023). مسائلی

مانند افزایش جرایم خرد، ازدحام جمعیت، ناهماهنگی میان نهادهای مدیریتی و کمبود زیرساخت‌های نظارتی، می‌تواند تصویر ذهنی منفی از مقصد ایجاد کرده و در بلندمدت بر روند توسعه اثر منفی بگذارد (Shavanthappa et al, 2025). علاوه بر این، ابهام‌های حقوقی، ضعف حمایت‌های نهادی (Pardayev, 2025) و نگرانی از آسیب‌های محیطی و اجتماعی، ریسک ادراک‌شده را افزایش داده و باعث می‌شود کارآفرینان تمایل کمتری به سرمایه‌گذاری در پروژه‌های گردشگری داشته باشند یا سرمایه خود را به حوزه‌های کم‌ریسک‌تر منتقل کنند (Shayakhmetova et al, 2020).

علیرغم اهمیت این موضوع، بخش قابل‌توجهی از پژوهش‌های گردشگری، امنیت را عمدتاً از منظر رضایت و آرامش گردشگران بررسی کرده‌اند و کمتر به نقش آن در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و تمایل سرمایه‌گذاران پرداخته‌اند. این در حالی است که توسعه پایدار گردشگری، به‌ویژه در نواحی ساحلی، بدون حضور سرمایه‌گذاران بخش خصوصی امکان‌پذیر نیست. ضرورت اجرایی این پژوهش در شهرستان‌های ساحلی استان مازندران از آن‌روست که با وجود ظرفیت بالای این مناطق، بهره‌برداری اقتصادی از آن‌ها همواره با موانعی نظیر نااطمینانی محیطی، ضعف هماهنگی نهادی و ابهام‌های حقوقی روبه‌رو بوده است که می‌تولند ادراک کارآفرینان را تضعیف کند. بر این اساس، مسئله اصلی این پژوهش این است که آیا امنیت عمومی و ابعاد آن بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی اثرگذار است؟ هدف اصلی تحقیق، مدل‌سازی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در شهرستان‌های ساحلی استان مازندران است. اهداف فرعی نیز شامل شناسایی مؤلفه‌های امنیت عمومی مؤثر بر سرمایه‌گذاری، تبیین ابعاد تمایل کارآفرینان، بررسی روابط میان این مؤلفه‌ها و ارائه الگویی کاربردی برای سیاست‌گذاران و مدیران محلی است. خلأهای نظری و روش‌شناختی موجود، و ارائه چارچوبی مفهومی برای توسعه پژوهش‌های آینده و بهبود مدیریت مقاصد گردشگری، به‌ویژه مقاصد دریامحور، است.

۲. ادبیات پژوهش

۱.۲. تعریف مفاهیم و متغیرها

امنیت عمومی در گردشگری

امنیت عمومی در گردشگری فراتر از فقدان جرم و جنایت، متأثر از سازوکارهای نظریه نهادی و نظریه شناخت اجتماعی است. از منظر نهادی، امنیت نتیجه عملکرد نهادهای رسمی و غیررسمی است که قواعد بازی را برای کاهش عدم قطعیت در محیط مقصد تعریف می‌کنند. هم‌زمان، مطابق با دیدگاه شناخت اجتماعی، امنیت یک ادراکِ برساخته است که از تعامل متقابل میان عوامل محیطی (شرایط مقصد)، ویژگی‌های کنشگر (کارآفرین) و رفتارهای ملموس ناشی می‌شود (Ezeuduji et al, 2024). بنابراین، امنیت عبارت است از میزان اطمینان کارآفرین به ثبات ساختارهای حاکمیتی و پیش‌بینی‌پذیری رفتارهای محیطی که از طریق ادراک تعاملی فرد از فضای کسب‌وکار مقصد شکل می‌گیرد. مقصد گردشگری زمانی می‌تواند برای گردشگران، ساکنان، فعالان خدماتی و سرمایه‌گذاران قابل اعتماد باشد که نظم اجتماعی، آرامش روانی، ثبات رفتاری و اطمینان نهادی در آن برقرار باشد (barati & jalalabadi, 2025). در چنین فضایی، گردشگر با آسودگی بیشتری مقصد را انتخاب می‌کند و کنشگران اقتصادی نیز نسبت به تداوم فعالیت خود احساس اطمینان بیشتری خواهند داشت (Sojasi Qeidari et al, 2020). امنیت عمومی یکی از شروط پنهان اما تعیین‌کننده در شکل‌گیری تصویر مقصد محسوب می‌شود. بسیاری از گردشگران ممکن است پیش از سفر، امکانات اقامتی، جاذبه‌ها یا هزینه‌ها را بررسی کنند، اما اگر مقصد از نظر نظم عمومی، کنترل رفتارهای مخاطره‌آمیز یا اعتماد اجتماعی دچار ضعف باشد، جذابیت سایر امکانات نیز کاهش می‌یابد (Attarzadeh, 2024). بنابراین، امنیت در گردشگری جنبه‌ای زیرساختی دارد؛ زیرا نبود آن می‌تواند تمامی مزیت‌های طبیعی، فرهنگی و خدماتی مقصد را تحت‌الشعاع قرار دهد (Chihwai, 2026). امنیت عمومی در گردشگری را می‌توان حاصل تعامل میان ساختارهای رسمی و رفتارهای اجتماعی دانست. از یک سو، نهادهای قانونی، انتظامی و مدیریتی باید توانایی ایجاد نظم، رسیدگی به تخلفات، شفاف‌سازی مقررات و حمایت از حقوق ذی‌نفعان را داشته باشند؛ از سوی دیگر، کیفیت

روابط میان جامعه میزبان، گردشگران و فعالان اقتصادی نیز در شکل‌گیری یا تضعیف امنیت نقش دارد (beigvand & bijani, 2022). اگر روابط اجتماعی مبتنی بر اعتماد، احترام متقابل و پذیرش حضور گردشگران باشد، مقصد از نظر ذهنی امن‌تر ادراک می‌شود. در مقابل، تنش‌های اجتماعی، تعارض‌های فرهنگی، رفتارهای غیرمسئولانه یا نبود سازوکارهای حل اختلاف می‌تواند حتی در غیاب تهدیدهای جدی، احساس ناامنی ایجاد کند (hoseini et al, 2020). امنیت زمانی معنا پیدا می‌کند که افراد باور داشته باشند قواعد موجود پایدار است، حقوق آنان قابل دفاع است، محیط فعالیت قابل پیش‌بینی است و در صورت بروز مشکل، نهادهای مسئول توانایی مداخله و حمایت دارند. در چنین شرایطی، امنیت عمومی نه تنها از بروز آسیب جلوگیری می‌کند، بلکه زمینه‌ای برای مشارکت، سرمایه‌گذاری، نوآوری و توسعه خدمات گردشگری فراهم می‌سازد (Rahaman et al, 2025).

تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مقاصد گردشگری تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مقاصد گردشگری، بر اساس نظریه رفتار برنامه‌ریزی‌شده (TPB) تبیین می‌شود. در این چارچوب، تمایل به عنوان نزدیک‌ترین پیش‌نگر رفتار سرمایه‌گذاری، برآیند سه مؤلفه شناختی است: (۱) نگرش به رفتار (ارزیابی مثبت کارآفرین از سودآوری)، (۲) هنجارهای ذهنی (تأثیر انتظارات جامعه محلی و نهادها)، و (۳) کنترل رفتاری ادراک‌شده (باور فرد به توانایی خود در مدیریت چالش‌ها) (Mhlongo et al, 2026). علاوه بر این، مطابق با نظریه ادراک ریسک، این تمایل به شدت تحت تأثیر محاسبات ذهنی کارآفرین از تهدیدات احتمالی است؛ به این معنا که کارآفرین زمانی اقدام به سرمایه‌گذاری می‌کند که ادراک او از موانع محیطی، در ذیل نظریه TPB، به عنوان کنترل رفتاری ادراک‌شده به سطح قابل قبولی از مدیریت‌پذیری برسد (Ince et al, 2023). بر اساس رویکردهای رفتاری، افراد پیش از ورود به یک فعالیت اقتصادی، پیامدهای احتمالی، موانع موجود و توانایی خود برای کنترل شرایط را بررسی می‌کنند. در گردشگری، این فرایند پیچیده‌تر است؛ زیرا موفقیت سرمایه‌گذاری تنها به توان کارآفرین وابسته نیست، بلکه به عواملی

مانند تقاضای گردشگران، کیفیت زیرساخت‌ها، حمایت نهادهی، تصویر مقصد، ثبات بازار و همکاری جامعه محلی نیز بستگی دارد (Martín-Navarro et al, 2023). از این رو، تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مقاصد گردشگری را می‌توان نتیجه ارزیابی هم‌زمان فرصت‌ها و تهدیدهایی دانست که در محیط مقصد وجود دارد. یکی از عناصر مؤثر بر این تمایل، انگیزه کارآفرینانه است. برخی کارآفرینان با هدف کسب سود و توسعه کسب‌وکار وارد حوزه گردشگری می‌شوند، در حالی که گروهی دیگر به دلیل علاقه به نوآوری، استفاده از ظرفیت‌های محلی، ایجاد اشتغال یا مشارکت در توسعه منطقه‌ای به این بخش توجه می‌کنند (Ahmad et al, 2019). انگیزه‌های درونی مانند استقلال‌طلبی، خلاقیت، علاقه به تجربه‌های جدید و تمایل به اثرگذاری اجتماعی می‌تواند میل به سرمایه‌گذاری را تقویت کند. در مقابل، اگر کارآفرین احساس کند محیط گردشگری بیش از حد مبهم، پرهزینه یا غیرقابل اتکا است، حتی وجود فرصت‌های اقتصادی نیز ممکن است به تصمیم قطعی برای سرمایه‌گذاری منجر نشود (Wang et al, 2024). تمایل به سرمایه‌گذاری در گردشگری همچنین با ادراک کارآفرین از ایمنی و قابلیت اعتماد محیط مقصد ارتباط دارد. کارآفرینان برای ورود به پروژه‌های گردشگری، نیازمند نوعی اطمینان نسبت به شرایط اجتماعی، اقتصادی، قانونی و مدیریتی مقصد هستند (San Martín et al, 2021). زمانی که محیط مقصد از نظر تعاملات اجتماعی، اجرای مقررات، حمایت از فعالیت‌های رسمی، مدیریت بحران و کیفیت فضای عمومی قابل اعتماد باشد، ریسک ادراک‌شده کاهش می‌یابد و احتمال تصمیم‌گیری مثبت افزایش پیدا می‌کند. بنابراین، احساس امنیت محیطی تنها بر گردشگران اثر نمی‌گذارد، بلکه بر فعالان اقتصادی نیز تأثیر دارد و می‌تواند مسیر تصمیم‌گیری آنان را به سمت پذیرش یا پرهیز از سرمایه‌گذاری هدایت کند (Akamavi et al, 2023). بخشی از تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری به تولنایی آنان در مدیریت ریسک و محافظت از منافع سازمانی مربوط است. کارآفرینان در مقاصد گردشگری همواره با عدم قطعیت‌هایی مانند تغییرات تقاضا، نوسانات هزینه، رقابت، تحولات نهادی، بحران‌های اجتماعی یا آسیب‌های محیطی روبه‌رو هستند. اگر آنان احساس کنند می‌توانند

از طریق برنامه‌ریزی، شبکه‌سازی، بیمه، تنوع‌بخشی خدمات، رعایت استانداردها و همکاری با نهادهای محلی از سرمایه و کسب‌وکار خود محافظت کنند، احتمال سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد (Kurež & Prevolšek, 2015). آنچه باید متمایز شود این است که اگرچه امنیت عمومی (به عنوان ساختار کلان) و احساس امنیت به عنوان ادراک ذهنی از آرامش محیطی (بستر ساز هستند، اما آنچه مستقیماً به تمایل به سرمایه‌گذاری تبدیل می‌شود، ادراک کارآفرین از امنیت سرمایه‌گذاری است. این ادراک، نه لزوماً به معنای فقدان جرم در سطح جامعه (امنیت عمومی)، بلکه به معنای قابلیت اعتماد به محیط برای تداوم عملیات اقتصادی است. (Zou & Yu, 2022). بنابراین، تمایل به سرمایه‌گذاری در این پژوهش، نه ترکیبی از مفاهیم امنیتی، بلکه برآیند ارزیابی کارآفرین از «توازن میان انگیزه سودآوری» و «سطح پذیرش ریسک محیطی» است که تحت تأثیر ساختارهای حمایتی مقصد شکل می‌گیرد.

رویکرد تئوریک پژوهش

در تبیین رابطه میان امنیت عمومی و تمایل به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری، این پژوهش بر دو ستون نظری تکیه دارد. نخست، بر اساس نظریه نهادی، امنیت عمومی فراتر از فقدان جرم، به مثابه یک «نهاد» نگریسته می‌شود. از دیدگاه این نظریه، کنشگران اقتصادی (کارآفرینان) برای ورود به بازار، نیازمند «مشروعیت» و «پیش‌بینی‌پذیری» محیط هستند. امنیت عمومی در واقع تضمین‌کننده این چارچوب باثبات است که به سرمایه‌گذار اجازه می‌دهد نهادهای حکومتی و اجتماعی را قابل اعتماد ارزیابی کند.

دوم، بر اساس نظریه ادراک ریسک در مطالعات کارآفرینی، تصمیم به سرمایه‌گذاری یک فرایند شناختی در شرایط عدم قطعیت است. کارآفرینان بر اساس «ادراک» خود از محیط (امن یا ناامن) عمل می‌کنند. امنیت عمومی در مناطق ساحلی، به عنوان یک عامل تعدیل‌کننده ریسک عمل می‌کند؛ به گونه‌ای که با افزایش ادراک ایمنی، سطح ریسک ادراک‌شده کاهش یافته و تمایل به تخصیص منابع (سرمایه‌گذاری) افزایش می‌یابد. بنابراین، امنیت عمومی به

عنوان یک پیش‌ران ساختاری، مستقیم‌ترین اثر را بر آمادگی رفتاری و تعهد کارآفرینان دارد.

۲.۲. پیشینه پژوهش

مرور مطالعات انجام شده در داخل کشور نشان می‌دهد که امنیت فضاها و مقاصد گردشگری همواره مورد توجه پژوهشگران بوده است. در همین راستا، (Sadeghi Dehcheshmeh et al, 2026) در ارزیابی وضعیت مؤلفه‌ها و شاخص‌های مؤثر بر امنیت فضاهای شهری در توسعه گردشگری شهرکرد دریافتند که مؤلفه امنیت کالبدی در وضعیت متوسط به پایین قرار دارد که حاکی از ضعف در شاخص‌های کلیدی مانند نظارت فنی، طراحی فضایی و دسترسی به خدمات اضطراری است. در مقابل، امنیت محیطی در حد نسبتاً مطلوب ارزیابی شد؛ در حالی که امنیت اقتصادی و اجتماعی به ترتیب در وضعیت مطلوب و بسیار مطلوب قرار داشتند (barati & jalalabadi, 2025). با بررسی جایگاه امنیت در توسعه صنعت گردشگری سیستان و بلوچستان به این نتیجه رسیدند که تهدیدات و ناامنی‌ها عمدتاً ناشی از منازعات مرزی، جنگ‌های داخلی همسایگان و بلایای محیطی (نظیر سیل) است. یافته‌های آنان نشان داد که ضعف در امکانات رفاهی و زیرساخت‌ها، نقش عمده‌ای در احساس ناامنی دارد؛ هرچند پایداری به آیین‌ها و وحدت ملی بر پایه آگاهی تاریخی، نقشی مثبت در ارتقای امنیت ایفا می‌کند (Attarzadeh, 2024). در پژوهشی آینده‌پژوهانه در استان ایلام نشان داد که رفع مخاطرات سیاسی، اجتماعی و محیطی در مناطق مرزی، به طور مستقیم تصویر ذهنی گردشگران را بهبود بخشیده و رغبت آنان را برای انتخاب این مناطق به عنوان مقصد سفر افزایش می‌دهد (beigvand & bijani, 2022). امنیت و انضباط اجتماعی در منطقه ۱۲ تهران، رابطه معناداری میان چالش‌های فضایی و عوامل امنیت شهری یافتند و بر نامطلوب بودن وضعیت انضباط شهری تأکید کردند. در حوزه سیاست‌گذاری و نقش نهادهای (hoseini et al, 2020) بر ضرورت حمایت دولت در توسعه زیرساخت‌ها، جلب مشارکت بخش خصوصی، ثبات مدیریتی، دیپلماسی فعال برای امنیت مرزها و

تشکیل «پلیس ویژه گردشگری» با آموزش‌های استلندارد بین‌المللی تأکید ورزیدند. همچنین (Sojasi Qeidari et al, 2020) رابطه مستقیم و بسیار قوی میان متغیر امنیت و توسعه گردشگری روستایی را تأیید کردند. در استان مازندران (قلمرو مکلنی پژوهش حاضر)، خواجه‌وند احمدی و همکاران (Khajvandahmadi et al, 2017) شاخص‌های امنیت سیاسی اثرگذار بر گردشگری را در دو عامل کلی دسته‌بندی کردند: عامل انسانی-اجتماعی (شامل امنیت، رسانه، اسکان و نیروی انسانی) و عامل ساختاری-نهادی (شامل روابط خارجی، عملکرد نهادهای حکومتی و نظارتی). در نهایت، (shokoohi manesh et al, 2017) در الگوی توسعه اکوتوریسم، ۵ مضمون فراگیر امنیتی شامل امنیت اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و زیست‌محیطی را شناسایی و تدوین کردند. در حوزه بین‌المللی نیز تحقیقات متعددی ارتباط میان امنیت و پویایی سیستم‌های گردشگری را بررسی کرده‌اند (Chihwai, 2026). در پژوهشی در شهر دوربان آفریقای جنوبی نشان داد که جرم و ناامنی (به‌ویژه سرقت از گردشگران، حضور کمرنگ پلیس و ناامن بودن برخی سواحل) تأثیر شدیدی بر تصویر ذهنی ذی‌نفعان دارد. وی تأکید کرد که ادغام مؤلفه امنیت در برنامه‌ریزی استراتژیک توسعه سواحل برای دستیابی به گردشگری پایدار حیاتی است. همچنین (Rahaman et al, 2025) در بنگلادش به بررسی نقش پلیس گردشگری پرداختند. یافته‌های آن‌ها نشان داد که بکارگیری گشت‌های نظارتی منظم و استفاده از فناوری‌های نوین (نظیر دوربین‌های مداربسته و اپلیکیشن‌های اضطراری) ادراک مثبت از امنیت را تقویت کرده و به طور معناداری نرخ وفاداری و تمایل به سفر مجدد گردشگران را افزایش می‌دهد. با وجود انجام پژوهش‌های متعدد در زمینه نقش امنیت در توسعه گردشگری، بررسی مطالعات پیشین نشان می‌دهد که بیشتر این تحقیقات به تحلیل کلی ابعاد امنیت در گردشگری، امنیت شهری یا امنیت مقصد گردشگری پرداخته‌اند. برخی پژوهش‌ها نیز بر موضوعاتی مانند امنیت سیاسی، امنیت اجتماعی، یا نقش پلیس و اقدامات انتظامی در بهبود وضعیت گردشگری تمرکز داشته‌اند و عمدتاً پیامدهای امنیت بر جذب گردشگر یا توسعه گردشگری را

و اساتید دانشگاه و پژوهشگران حوزه گردشگری، کارآفرینی و مدیریت شهری) بود. روش نمونه‌گیری در این بخش هدفمند و گلوله‌برفی است و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری (۱۷ نفر) ادامه یافت. معیار انتخاب خبرگان شامل داشتن حداقل ۵ سال سابقه فعالیت یا تجربه مدیریتی در حوزه گردشگری ساحلی استان مازندران، آشنایی مستقیم با مسائل امنیتی و سرمایه‌گذاری در این مناطق، و برخورداری از دانش تخصصی یا تجربه عملی در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با توسعه گردشگری بود. همچنین، افرادی انتخاب شدند که تجربه مشارکت در پروژه‌های سرمایه‌گذاری یا سیاست‌گذاری مرتبط را داشته و تمایل به ارائه دیدگاه‌های تحلیلی و مستند داشتند. جامعه آماری بخش کمی شامل کارآفرینان، سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی مرتبط با حوزه گردشگری در شهرستان‌های ساحلی استان مازندران است. این جامعه شامل (سرمایه‌گذاران پروژه‌های گردشگری ساحلی، مالکان و مدیران واحدهای گردشگری (هتل‌ها، مجتمع‌های اقامتی، رستوران‌ها و مراکز تفریحی ساحلی)، کارآفرینان فعال در کسب‌وکارهای گردشگری ساحلی، سرمایه‌گذاران بالقوه علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در گردشگری استان مازندران) بود. بر اساس فهرست‌های موجود در مراجع ذی‌ربط، تعداد جامعه آماری ۲۲۰ نفر احصا شد، لذا برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده شد که بر اساس آن تعداد ۱۳۶ نفر به‌عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. همچنین به‌منظور انتخاب افراد نمونه از میان جامعه آماری، از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده شد تا همه افراد جامعه شانس برابر برای انتخاب در نمونه را داشته باشند. محدوده جغرافیایی پژوهش شامل شهرستان‌های ساحلی استان مازندران است، از جمله: (رامسر، تنکابن، عباس‌آباد، نوشهر، چالوس، نور، محمودآباد، بابلسر، فریدونکنار، جویبار، ساری، میاندو، نکا و بهشهر). علاوه بر تعیین حجم نمونه بر اساس جدول مورگان، کفایت داده‌ها با استفاده از شاخص KMO و آزمون بارتلت بررسی شد. مقدار شاخص KMO برابر ۰/۸۹ به‌دست آمد که بالاتر از حداقل توصیه‌شده ۰/۷۰ بوده و نشان‌دهنده کفایت داده‌ها برای تحلیل عاملی است. همچنین آزمون بارتلت معنادار بود ($p < 0.001$) که حاکی از همبستگی مناسب بین متغیرها و شایستگی اجرای تحلیل عاملی می‌باشد. برای گردآوری داده‌های کیفی، از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته مبتنی بر محورهای پژوهش استفاده گردید. در بخش کمی، ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته بود که بر اساس تحلیل تماتیک بخش کیفی طراحی و روایی آن توسط خبرگان تأیید شد. برای تحلیل بخش کیفی، از روش تحلیل

بررسی کرده‌اند. با این حال، در اغلب این مطالعات کمتر به ارتباط مستقیم میان امنیت عمومی و تمایل کارآفرینان و سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری در حوزه گردشگری توجه شده است. از سوی دیگر، بخش قابل توجهی از تحقیقات انجام‌شده در حوزه گردشگری، بیشتر بر ادراک امنیت از دیدگاه گردشگران یا برنامه‌ریزان شهری متمرکز بوده و نقش امنیت به‌عنوان یکی از عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری اقتصادی و سرمایه‌گذاری کارآفرینان در صنعت گردشگری کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین با وجود اهمیت مناطق ساحلی در توسعه گردشگری کشور، پژوهش جامعی که به صورت نظام‌مند ابعاد مختلف امنیت عمومی و تأثیر آن بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی را بررسی کند، به‌ویژه در شهرستان‌های ساحلی استان مازندران کمتر دیده می‌شود. بنابراین، خلأ پژوهشی موجود در این حوزه، ضرورت انجام مطالعه‌ای را نشان می‌دهد که با رویکردی جامع و با شناسایی ابعاد مختلف امنیت عمومی، رابطه آن را با تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی مورد بررسی قرار دهد تا از این طریق بتوان به ارائه الگویی مناسب برای تقویت امنیت و افزایش سرمایه‌گذاری در توسعه گردشگری این مناطق دست یافت.

۳. روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از حیث شیوه گردآوری داده‌ها، آمیخته است. در بخش کیفی، رویکرد تحلیل تماتیک (تحلیل مضمون) و در بخش کمی، تحلیل عاملی تأییدی به‌کاررفته است. در این پژوهش، برای تحلیل داده‌های کیفی از رویکرد شش مرحله‌ای تحلیل تماتیک پیشنهادی براون و کلارک (۲۰۰۶) استفاده شد. جامعه آماری بخش کیفی شامل خبرگان و افراد دارای تجربه یا دانش تخصصی در حوزه سرمایه‌گذاری گردشگری و امنیت در مناطق ساحلی استان مازندران است. این جامعه شامل (کارآفرینان و سرمایه‌گذاران فعال در حوزه گردشگری ساحلی در استان مازندران، مدیران و کارشناسان سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان مازندران، مدیران و کارشناسان دستگاه‌های مرتبط با امنیت و مدیریت شهری در مناطق ساحلی (مانند فرمانداری‌ها، شهرداری‌ها یا نیروی انتظامی)، مدیران یا کارشناسان بخش خصوصی فعال در پروژه‌های گردشگری ساحلی

۴. یافته‌ها

آمار توصیفی متغیرهای جمعیت‌شناختی پژوهش در تحلیل مضمون در بخش کیفی این پژوهش، ۱۷ نفر از خبرگان حوزه سرمایه‌گذاری گردشگری و امنیت در مناطق ساحلی استان مازندران مورد مصاحبه قرار گرفتند. از نظر سطح تحصیلات، ۱۸ درصد دارای مدرک کارشناسی، ۴۷ درصد کارشناسی ارشد و ۳۵ درصد دارای مدرک دکتری یا بالاتر بودند که نشان‌دهنده برخورداری مشارکت‌کنندگان از سطح علمی مناسب و تخصص مرتبط با موضوع پژوهش است. از نظر حوزه فعالیت حرفه‌ای، ۴۱ درصد از افراد، سرمایه‌گذاران و کارآفرینان فعال در پروژه‌های گردشگری ساحلی بودند، ۲۴ درصد در سمت‌های مدیریتی یا کارشناسی سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی فعالیت داشتند، ۱۸ درصد از مدیران و کارشناسان دستگاه‌های اجرایی و مدیریت شهری مرتبط با امنیت و مدیریت سواحل بودند و ۱۷ درصد نیز اعضای هیئت علمی و پژوهشگران حوزه گردشگری را تشکیل می‌دادند. از نظر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، ۱۲ درصد از مشارکت‌کنندگان در بازه سنی ۳۰ تا ۳۹ سال، ۴۶ درصد بین ۴۰ تا ۴۹ سال و ۴۲ درصد در گروه سنی ۵۰ سال و بالاتر قرار داشتند. همچنین ۷۶ درصد از خبرگان مرد و ۲۴ درصد زن بودند. از حیث سابقه فعالیت حرفه‌ای در حوزه‌های مرتبط، ۲۱ درصد کمتر از ۱۰ سال، ۴۹ درصد بین ۱۰ تا ۲۰ سال و ۳۰ درصد بیش از ۲۰ سال سابقه فعالیت و تجربه تخصصی در زمینه سرمایه‌گذاری یا مدیریت گردشگری ساحلی داشتند. در این پژوهش از روش تحلیل مضمون استقرایی شش مرحله‌ای کلارک و براون (۲۰۰۶) استفاده شده است. مراحل انجام کار به شرح زیر است:

مرحله اول - آشنایی با داده‌ها: در مرحله تحلیل داده‌های کیفی، پیش از شروع فرایند کدگذاری، ابتدا تمامی مصاحبه‌های انجام‌شده توسط پژوهشگر از حالت صوتی به متن تبدیل و به‌صورت دستی ثبت گردید. برای افزایش دقت در ثبت داده‌ها، فایل‌های صوتی چندین بار بازشنوایی شد تا اطمینان حاصل شود که محتوای مصاحبه‌ها به‌طور کامل و بدون حذف هیچ‌یک از جملات یا نکات مهم در متن منعکس شده است. در ادامه، متن دست‌نویس مصاحبه‌ها در محیط نرم‌افزار Word تایپ و ساماندهی شد. پس از تهیه نسخه تایپ‌شده، پژوهشگر تمامی متون را چندین مرتبه به‌دقت مطالعه کرد. از همین مرحله، یادداشت‌برداری‌های اولیه، نشانه‌گذاری بخش‌های مهم متن و ثبت برداشت‌های مقدماتی آغاز گردید تا زمینه لازم برای شناسایی

مضمون بر اساس مدل براون و کلارک استفاده شد. در بخش کیفی از نرم‌افزار MAXQDA و در بخش کمی، با استفاده از نرم‌افزار آماری SMART PLS، تحلیل عاملی تأییدی جهت بررسی روایی سازه‌ای و برازش مدل مفهومی پژوهش انجام شد. برای افزایش اعتبار و اعتمادپذیری یافته‌های بخش کیفی، از راهبردهای مختلفی استفاده شد. در راستای تقویت اعتبار نتایج، روش بازبینی مشارکت‌کنندگان به کار گرفته شد؛ به این صورت که خلاصه‌ای از کدها و نتایج اولیه در اختیار تعدادی از مصاحبه‌شوندگان قرار گرفت و دیدگاه‌ها و اصلاحات پیشنهادی آنان در تحلیل نهایی اعمال شد. همچنین برای ارتقای انتقال‌پذیری نتایج، مشخصات جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان و معیارهای انتخاب آن‌ها به طور شفاف گزارش گردید. به منظور تضمین وابستگی داده‌ها نیز تمامی مراحل گردآوری داده‌ها، فرایند کدگذاری و تحلیل به‌صورت دقیق مستندسازی شده و نتایج توسط همتایان مورد بازبینی قرار گرفت. علاوه بر این، برای سنجش تأییدپذیری و پایایی داده‌های کیفی، از شاخص‌های کمی مختلف استفاده شد. در این پژوهش، ضریب کاپای کوهن برابر با ۰/۸۷ محاسبه گردید. همچنین به‌منظور بررسی میزان پایایی کدگذاری‌ها از ضرایب هولستی، پی‌اسکات و آلفای کریپندورف استفاده شد که به‌ترتیب مقادیر آن‌ها ۰/۸۴، ۰/۸۹ و ۰/۸۱ به دست آمد. از آنجا که تمامی این مقادیر بالاتر از ۰/۷۰ هستند، می‌توان نتیجه گرفت که کدهای استخراج‌شده از مصاحبه‌ها از سطح مطلوبی از پایایی و اعتمادپذیری برخوردارند. همچنین برای اطمینان از دقت ساختار مدل، روایی و اگر از طریق شاخص HTMT سنجیده شد که تمامی مقادیر آن برای سازه‌ها کمتر از آستانه ۰/۹۰ به‌دست آمد. به‌منظور بررسی برازش کلی مدل نیز شاخص SRMR برابر با ۰/۰۶۵ محاسبه گردید که پایین‌تر از حد مجاز ۰/۰۸ بوده و برازش مطلوب و دقت ساختار مفهومی مدل ساختاری پژوهش را تأیید می‌کند.

با توجه به یافته‌های مرحله کیفی و مرور ادبیات نظری، مدل مفهومی پژوهش در قالب دو متغیر اصلی مرتبه دوم طراحی شد. بر این اساس، فرضیه اصلی پژوهش جهت آزمون در مرحله کمی به شرح زیر تدوین گردید:

فرضیه اصلی: امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی، تأثیر مثبت و معناداری بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در این مناطق دارد.

گرفت. در این فرایند، کدهای تکراری، ناقص یا نامرتب شناسایی و حذف شدند و کدهای مشابه در قالب گروه‌های مفهومی ادغام گردیدند. در نهایت، خروجی این مرحله به استخراج ۴۶ کد گزینشی منجر شد که بیانگر مفاهیم اصلی حاصل از تحلیل داده‌ها بودند.

مرحله چهارم - شکل - گیری تم‌های فرعی: در این مرحله، پژوهشگر با ترکیب و یکپارچه‌سازی کدهای گزینشی در قالب حوزه‌های مفهومی گسترده‌تر، اقدام به شناسایی تم‌های فرعی و اصلی نمود. بر این اساس، در نتیجه تحلیل داده‌ها تعداد ۱۰ تم فرعی استخراج شد و هم‌زمان چارچوب اولیه برای نام‌گذاری تم‌های اصلی نیز شکل گرفت. لازم به ذکر است که هر یک از تم‌های فرعی باید بر پایه شواهد و داده‌های کافی شکل گرفته و از نظر مفهومی با سایر تم‌ها همپوشانی نداشته باشد. همچنین، تم‌های به‌دست‌آمده باید بیانگر ابعاد متفاوت و غیرتکراری داده‌ها باشند. در جدول شماره ۱، نحوه شناسایی و دسته‌بندی داده‌های مرتبط با هر یک از تم‌ها در نمونه مورد مطالعه ارائه شده است.

جدول ۱. ایجاد تم‌های فرعی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی

تم‌های فرعی	کدهای گزینشی
امنیت انتظامی	میزان وقوع جرائم در مناطق ساحلی؛ حضور و دسترسی نیروهای انتظامی؛ امنیت گردشگران در سواحل و مراکز تفریحی؛ امنیت سرمایه و تجهیزات سرمایه‌گذاران؛ امنیت شبانه در مناطق گردشگری؛ مدیریت انتظامی گردشگران در فصل اوج سفر
امنیت اجتماعی	سطح تعارضات اجتماعی میان گردشگران و جامعه محلی؛ میزان آسیب‌های اجتماعی در مناطق ساحلی؛ فرهنگ میزبانی جامعه محلی؛ میزان اعتماد اجتماعی در منطقه؛ احساس آرامش و نظم اجتماعی در محیط گردشگری
امنیت حقوقی و نهادی	شفافیت قوانین سرمایه‌گذاری در گردشگری؛ ثبات مقررات و سیاست‌های دولتی؛ حمایت قانونی از سرمایه‌گذاران؛ امنیت مالکیت زمین و املاک؛ سهولت دریافت مجوزهای سرمایه‌گذاری؛ کارآمدی نهادهای نظارتی
امنیت اقتصادی سرمایه‌گذاری	ثبات بازار گردشگری منطقه؛ بازگشت سرمایه در پروژه‌های گردشگری؛ دسترسی به تسهیلات مالی؛ ثبات قیمت زمین و املاک ساحلی
مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی	هماهنگی میان نهادهای مدیریتی (شهرداری، گردشگری، منابع طبیعی، بنادر و...); ثبات مدیریتی در منطقه؛ شفافیت تصمیم‌گیری‌های مدیریتی؛ حمایت مدیریت محلی از سرمایه‌گذاران؛ سرعت رسیدگی به مسائل و مشکلات سرمایه‌گذاری
امنیت و حفاظت محیطی	مدیریت بحران‌های طبیعی (سیل، طوفان، فرسایش ساحلی)؛ وضعیت بهداشت و پاکیزگی ساحل؛ کیفیت زیرساخت‌های حمل‌ونقل؛ امنیت زیست‌محیطی و حفاظت از ساحل
انگیزه سرمایه‌گذاری	تمایل به شروع سرمایه‌گذاری جدید؛ تمایل به توسعه پروژه‌های موجود؛ برنامه‌ریزی برای سرمایه‌گذاری در آینده
احساس امنیت به محیط سرمایه‌گذاری	اعتماد به ثبات منطقه؛ اعتماد به حمایت نهادهای محلی؛ اطمینان از امنیت سرمایه
تعهد سرمایه‌گذاری	تمایل به سرمایه‌گذاری بلندمدت؛ توصیه منطقه به سایر سرمایه‌گذاران؛ ترجیح این منطقه نسبت به سایر مناطق گردشگری

مفاهیم اولیه و انجام کدگذاری منظم در مراحل بعدی تحلیل فراهم شود.

مرحله دوم - ایجاد کدهای اولیه: مرحله دوم تحلیل پس از آن آغاز شد که پژوهشگر با مرور چندباره داده‌ها، درک عمیق‌تری از محتوای مصاحبه‌ها به دست آورد و با مفاهیم مطرح‌شده در آن‌ها آشنا شد. در این گام، متن‌های تایپ‌شده مصاحبه‌ها از محیط نرم‌افزار Word به نرم‌افزار تخصصی تحلیل داده‌های کیفی MAXQDA انتقال داده شد. سپس فرایند کدگذاری اولیه به‌صورت منظم بر روی داده‌ها انجام گرفت و در نتیجه این مرحله، در مجموع ۲۰۴ کد اولیه از داده‌های مصاحبه استخراج شد.

مرحله سوم - جستجوی کدهای گزینشی: در این مرحله، کدهای به‌دست‌آمده مورد بازبینی و سازمان‌دهی مجدد قرار گرفتند تا در قالب دسته‌های منسجم‌تر سامان یابند. بدین منظور، داده‌های کدگذاری‌شده مرور شده و ارتباط و همپوشانی میان کدهای مختلف برای شکل‌گیری مضامین گسترده‌تر مورد بررسی قرار

تعهد سازمانی (خود حفاظتی)	احساس تعلق به محیط گردشگری؛ تمایل به خود حفاظتی برای افزایش امنیت محیط کار؛ همسویی به اهداف انتظامی برای ارتقای امنیت محیط گردشگری؛ تعهد مستمر در انجام الزامات انتظامی محیط کار؛ وابستگی امنیت و سرمایه گذاری؛ وفاداری و تعهد اخلاقی به ملاحظات خود حفاظتی؛ احساس قدر شناسی از مدیریت انتظامی در اصل خود حفاظتی
------------------------------	--

سازمان دهی شدند و در نهایت در دو تم اصلی شامل «امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی» و «تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری» دسته بندی گردیدند. در تم اصلی نخست، امنیت عمومی به عنوان سازه ای چندبعدی شناسایی شد که شامل ابعاد امنیت انتظامی، امنیت اجتماعی، امنیت حقوقی و نهادی، امنیت اقتصادی سرمایه گذاری، مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی، و امنیت و حفاظت محیطی است. یافته ها نشان دادند که از دیدگاه خبرگان، امنیت در مناطق ساحلی مازندران صرفاً به بعد انتظامی محدود نمی شود، بلکه ترکیبی از ثبات نهادی، حمایت قانونی، هماهنگی مدیریتی، پیش بینی پذیری اقتصادی و صیانت محیط زیستی را در بر می گیرد. در تم اصلی دوم، تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در قالب چهار بعد انگیزه سرمایه گذاری، احساس امنیت نسبت به محیط سرمایه گذاری، تعهد سرمایه گذاری و تعهد سازمانی (با رویکرد خودحفاظتی) تبیین شد. تحلیل داده ها نشان داد که ادراک کارآفرینان از سطح امنیت عمومی، نقش تعیین کننده ای در شکل گیری انگیزه، اعتماد و تعهد آنان برای ورود یا تداوم سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی دارد. در مرحله ششم با ارائه روایت تحلیلی از شبکه مضامین و تبیین روابط مفهومی میان آن ها، زمینه طراحی مدل مفهومی پژوهش و تدوین ابزار سنجش در بخش کمی را فراهم ساخت. در انتها خروجی مدل کیفی پژوهش از تم های اصلی و تم های فرعی ارائه خواهد شد.

شکل شماره ۱. مدل کیفی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان های ساحلی استان مازندران

مرحله پنجم - تعریف و نام گذاری تم های اصلی: مرحله

پنجم زمانی آغاز می شود که پژوهشگر به درک روشن و منسجمی از تم های فرعی دست یافته باشد. در این پژوهش، تحلیل تم ها با استفاده از رویکرد شبکه مضامین انجام شد؛ به گونه ای که مضامین در سه سطح شامل کدهای گزینشی، تم های فرعی و تم های اصلی شناسایی و طبقه بندی شدند. در این چارچوب، کدهای گزینشی به عنوان مفاهیم اولیه استخراج شده از داده ها در نظر گرفته شده و در قالب تم های فرعی ساماندهی شدند. در نهایت، تم های فرعی در قالب دو تم اصلی این پژوهش دسته بندی گردیدند.

جدول ۲. نام گذاری تم های اصلی

تم های اصلی	تم های فرعی
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	امنیت انتظامی
	امنیت اجتماعی
	امنیت حقوقی و نهادی
	امنیت اقتصادی سرمایه گذاری
	مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی
	امنیت و حفاظت محیطی
تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری	انگیزه سرمایه گذاری
	احساس امنیت به محیط سرمایه گذاری
	تعهد سرمایه گذاری
	تعهد سازمانی (خود حفاظتی)

مرحله ششم - تهیه گزارش: در مرحله ششم تحلیل، پس از

نهایی شدن شبکه مضامین، پژوهشگر به تبیین، تفسیر و انسجام بخشی تم های استخراج شده پرداخت. در این گام، ارتباط میان کدهای گزینشی، تم های فرعی و تم های اصلی به صورت نظام مند بررسی شد تا چارچوب مفهومی نهایی پژوهش شکل گیرد. بر این اساس، ۴۶ کد گزینشی در قالب ۱۰ تم فرعی

معادلات ساختاری

آمار توصیفی متغیرهای جمعیت‌شناختی پژوهش

در بخش کمی پژوهش، اطلاعات جمعیت‌شناختی ۱۳۶ نفر از پاسخ‌دهندگان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که از نظر سطح تحصیلات، بیشترین سهم مربوط به افراد دارای مدرک کارشناسی ارشد با حدود ۴۹ درصد است. پس از آن، ۳۱ درصد از پاسخ‌دهندگان دارای مدرک کارشناسی و حدود ۲۰ درصد دارای مدرک دکتری بودند. این الگو بیانگر آن است که بخش عمده‌ای از نمونه آماری را افراد با سطح تحصیلات دانشگاهی بالا تشکیل می‌دهند. از نظر سن، بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۴۰ تا ۴۹ سال با حدود ۵۱ درصد از کل نمونه است. همچنین حدود ۲۴ درصد در بازه سنی ۳۰ تا ۳۹ سال و نزدیک به ۲۵ درصد در گروه سنی ۵۰ سال و بالاتر قرار دارند که نشان‌دهنده حضور افراد با تجربه حرفه‌ای قابل توجه در میان پاسخ‌دهندگان است. در بررسی توزیع جنسیتی نیز مشاهده شد که ۷۹ درصد از افراد شرکت‌کننده مرد و ۲۱ درصد زن هستند؛ موضوعی که نشان می‌دهد فعالیت‌های سرمایه‌گذاری در حوزه گردشگری ساحلی بیشتر توسط مردان دنبال می‌شود. از نظر سابقه کاری، حدود ۴۴ درصد از پاسخ‌دهندگان بین ۱۵ تا ۲۵ سال سابقه فعالیت دارند. همچنین ۳۳ درصد دارای سابقه کاری ۵ تا ۱۵ سال و حدود ۲۳ درصد بیش از ۲۵ سال تجربه حرفه‌ای دارند. نمونه مورد مطالعه از نظر تحصیلات، سن و تجربه کاری از سطح مناسبی برخوردار بوده و می‌تواند مبنای قابل اتکایی برای تحلیل روابط میان متغیرهای پژوهش در مدل معادلات ساختاری فراهم کند.

برازش مدل اندازه‌گیری پژوهش

پس از شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های مرتبط با تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان‌های ساحلی استان مازندران، این مؤلفه‌ها در قالب سازه‌های مفهومی طبقه‌بندی و سامان‌دهی شدند. به‌منظور بررسی صحت و اعتبار این ساختار مفهومی، از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) بهره گرفته شد. در این پژوهش، اعتبار سازه‌ها با استفاده از رویکرد حداقل مربعات جزئی مورد ارزیابی قرار گرفت. فرآیند تحلیل معادلات ساختاری در نرم‌افزار SmartPLS در سه گام اصلی انجام شد که شامل ارزیابی مدل اندازه‌گیری (مدل بیرونی)، ارزیابی مدل ساختاری (مدل درونی) و در نهایت بررسی برازش کلی مدل است. شاخص‌های مربوط به ارزیابی مدل اندازه‌گیری در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول ۳. مدل اندازه‌گیری تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان‌های ساحلی استان مازندران

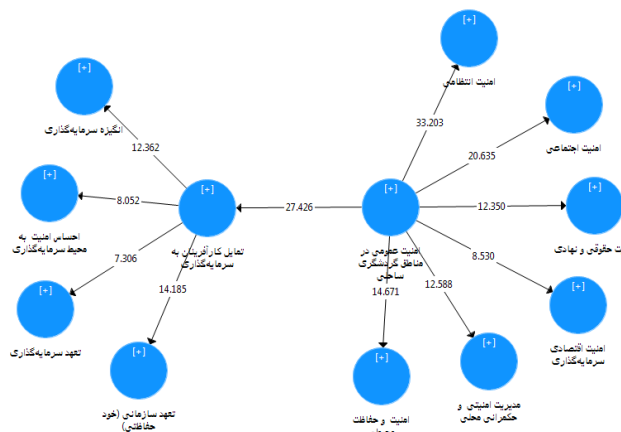
مؤلفه‌ها	آلفا کرونباخ	پایایی مرکب CR	(AVE)	RHO_A
امنیت انتظامی	۰/۸۴	۰/۸۹	۰/۶۷	۰/۸۵
امنیت اجتماعی	۰/۸۱	۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۸۲
امنیت حقوقی و نهادی	۰/۷۹	۰/۸۶	۰/۶۱	۰/۸۰
امنیت اقتصادی سرمایه‌گذاری	۰/۸۶	۰/۹۰	۰/۶۹	۰/۸۷
مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی	۰/۸۲	۰/۸۸	۰/۶۵	۰/۸۳
امنیت و حفاظت محیطی	۰/۸۰	۰/۸۷	۰/۶۴	۰/۸۱
انگیزه سرمایه‌گذاری	۰/۸۵	۰/۸۹	۰/۶۸	۰/۸۶
احساس امنیت به محیط سرمایه‌گذاری	۰/۸۳	۰/۸۸	۰/۶۶	۰/۸۴
تعهد سرمایه‌گذاری	۰/۷۸	۰/۸۵	۰/۶۰	۰/۷۹
تعهد سازمانی (خود حفاظتی)	۰/۸۱	۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۸۲

نتایج این جدول نشان‌دهنده پایایی و روایی همگرا بسیار مطلوب سازه‌ها هستند. تمامی مقادیر در محدوده استاندارد قرار دارند و تأیید می‌کنند که گویه‌های (سوالات) هر مؤلفه، به خوبی سازه مورد نظر را اندازه‌گیری کرده‌اند و همبستگی درونی بالایی دارند.

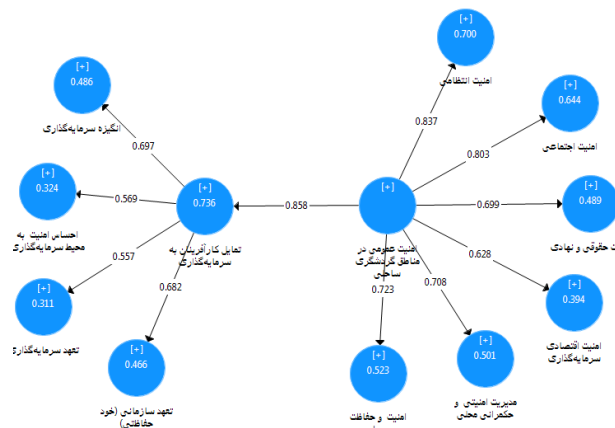
برازش مدل ساختاری

برای بررسی برازش مدل ساختاری، از آماره t جهت سنجش معناداری روابط میان متغیرها بهره گرفته شده است. چنانچه مقدار این آماره از آستانه‌های ۱/۶۴، ۱/۹۶ و ۲/۵۸ عبور کند، بیانگر تأیید معناداری رابطه در سطح اطمینان به ترتیب ۹۰، ۹۵ و ۹۹ درصد

است؛ در چنین شرایطی، داده‌های پژوهش فرضیه وجود رابطه را تأیید می‌کنند. علاوه بر این، جهت و شدت تأثیرگذاری متغیرها توسط ضریب مسیر تبیین می‌شود؛ به نحوی که مقادیر مثبت نشان‌دهنده رابطه مستقیم و هم‌افزا (افزایش همزمان هر دو متغیر) و مقادیر منفی نشان‌دهنده رابطه معکوس (تأثیر بازدارنده یک متغیر بر دیگری) است.

شکل ۳. مدل ساختاری تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان‌های ساحلی استان مازندران (t-value)

شکل ۲. مدل ساختاری تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان‌های ساحلی استان مازندران (تخمین استاندارد)

جدول ۴. اثرات کل تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان‌های ساحلی استان مازندران

ابعاد	مسیر	معیارها	آماره t	ضریب مسیر	انحراف استاندارد	سطح معنی‌داری	نتیجه
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری	۲۷/۴۲۶	۰/۸۵۸	۰/۰۴۵	۰/۰۰۰۰۵	تایید
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	امنیت نظامی	۳۳/۲۰۳	۰/۸۳۷	۰/۰۳۲	۰/۰۰۰	تایید
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	امنیت اجتماعی	۲۰/۶۳۵	۰/۸۰۳	۰/۰۴۴	۰/۰۰۰	تایید
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	امنیت حقوقی و نهادی	۱۲/۳۵۰	۰/۶۹۹	۰/۰۵۱	۰/۰۰۰۰۱	تایید
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	امنیت اقتصادی سرمایه‌گذاری	۸/۵۳۰	۰/۶۲۸	۰/۰۶۳	۰/۰۰۰	تایید
امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی	به سمت	مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی	۱۲/۵۸۸	۰/۷۰۸	۰/۰۴۹	۰/۰۰۰	تایید

تایید	۰/۰۰۰	۰/۰۵۸	۰/۷۲۳	۱۴/۶۷۱	امنیت و حفاظت محیطی	به سمت	امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی
تایید	۰/۰۰۰	۰/۰۶۹	۰/۶۹۷	۱۲/۳۶۲	انگیزه سرمایه گذاری	به سمت	تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری
تایید	۰/۰۰۰	۰/۰۷۶	۰/۵۶۹	۸/۰۵۲	احساس امنیت به محیط سرمایه گذاری	به سمت	تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری
تایید	۰/۰۰۰	۰/۰۸۷	۰/۵۵۷	۷/۳۰۶	تعهد سرمایه گذاری	به سمت	تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری
تایید	۰/۰۰۰	۰/۰۷۳	۰/۶۸۲	۱۲/۱۸۵	تعهد سازمانی (خود حفاظتی)	به سمت	تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری

قدرت پیش بینی قوی	۰/۴۱۶	برازش متوسط	۰/۶۴۴	امنیت اجتماعی
قدرت پیش بینی متوسط	۰/۳۷۳	برازش متوسط	۰/۴۸۹	امنیت حقوقی و نهادی
قدرت پیش بینی متوسط	۰/۲۰۷	برازش متوسط	۰/۳۹۴	امنیت اقتصادی سرمایه گذاری
قدرت پیش بینی متوسط	۰/۳۱۰	برازش متوسط	۰/۵۰۱	مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی
قدرت پیش بینی متوسط	۰/۲۷۸	برازش متوسط	۰/۵۲۳	امنیت و حفاظت محیطی
قدرت پیش بینی متوسط	۰/۳۱۶	برازش متوسط	۰/۴۸۶	انگیزه سرمایه گذاری

ضریب تعیین (R^2) یکی از شاخص های مهم در ارزیابی کیفیت مدل در رویکرد حداقل مربعات جزئی محسوب می شود و نشان می دهد چه میزان از تغییرات متغیرهای وابسته توسط متغیرهای مستقل مدل توضیح داده می شود. افزون بر این، شاخص استون-گیسر (Q^2) به منظور سنجش قدرت پیش بینی مدل مورد استفاده قرار می گیرد و توانایی مدل را در پیش بینی سازه های درونزا مشخص می کند. در مجموع، بررسی همزمان این شاخص ها تصویری از میزان کارآمدی مدل در تبیین و پیش بینی روابط میان متغیرها فراهم می آورد، هرچند این نتایج به معنای اثبات قطعی روابط میان سازه ها تلقی نمی شود.

جدول ۵. ضریب تعیین و معیار استون-گیسر تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان های ساحلی استان مازندران

معیارها	R^2	وضعیت	Q^2	وضعیت
تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری	۰/۷۳۶	برازش قوی	۰/۴۱۹	قدرت پیش بینی قوی
امنیت انتظامی	۰/۷۰۰	برازش قوی	۰/۳۶۳	قدرت پیش بینی قوی

بر اساس خروجی مدل نشان داده شده در جدول شماره (۵) مقدار (R^2) متغیرهای درون زای مدل برابر است با (۰/۵۰۶) می باشد و مقدار از میانگین مقادیر اشتراکی متغیرهای پنهان مرتبه اول به دست می آید. این مقادیر برای متغیرهای پنهان مرتبه اول مدل، برابر است با (۰/۴۰۵). بدین ترتیب مقدار معیار GOF برای پژوهش فوق برابر می شود با:

$$GOF = \sqrt{((Communitiy) \times (R^2))} = \sqrt{(0.405 \times 0.506)} = 0.452$$

با توجه به سه مقدار ۰/۰۱؛ ۰/۲۵ و ۰/۳۶ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF حاصل شدن مقدار ۰/۴۵۲ برای GOF نشان از برازش کلی قوی مدل در پژوهش حاضر دارد.

احساس امنیت به محیط سرمایه گذاری	۰/۳۳۴	برازش ضعیف	۰/۳۳۲	قدرت پیش بینی متوسط
تعهد سرمایه گذاری	۰/۳۱۱	برازش ضعیف	۰/۱۹۲	قدرت پیش بینی ضعیف
تعهد سازمانی (خود حفاظتی)	۰/۴۶۶	برازش متوسط	۰/۳۱۲	قدرت پیش بینی متوسط

۵. بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف مدل سازی تأثیر امنیت عمومی بر تمایل کارآفرینان به سرمایه گذاری در مناطق گردشگری ساحلی شهرستان های ساحلی استان مازندران انجام شد. یافته های کیفی نشان داد که امنیت عمومی در این مناطق، مفهومی چندبعدی و فراتر از کنترل جرم و حضور نیروهای انتظامی است و ابعاد انتظامی، اجتماعی، حقوقی، اقتصادی، مدیریتی و محیطی را در بر می گیرد. این نتیجه بیانگر آن است که امنیت، از دید فعالان گردشگری، نه تنها با آرامش گردشگران و جامعه محلی، بلکه با اطمینان سرمایه گذاران نسبت به حفظ دارایی، ثبات مقررات، تداوم فعالیت و کیفیت محیط مقصد نیز پیوند دارد. این یافته با نتایج (shokoohi manesh et al, 2017) همخوان است، با این تفاوت که پژوهش حاضر مفهوم امنیت را از سطح تجربه گردشگر فراتر برده و به حوزه تصمیم گیری سرمایه گذاران گسترش داده است. همچنین، برجسته بودن نقش امنیت انتظامی نشان داد که حضور مؤثر نیروهای انتظامی، امنیت شبانه و مدیریت انتظامی گردشگران در فصل اوج سفر، از مؤلفه های مهم در ایجاد اطمینان برای گردشگران و سرمایه گذاران در مناطق ساحلی است. این نتیجه با یافته های (Chihwai, 2026) و (Rahaman et al, 2025) همسو است؛ با این حال، نوآوری پژوهش حاضر در پیوند دادن امنیت انتظامی با امنیت سرمایه، تجهیزات و تداوم فعالیت های اقتصادی است. ابعاد اجتماعی امنیت، شامل تعاملات میان گردشگر و جامعه محلی، فرهنگ میزبانی و اعتماد اجتماعی،

جایگاه ویژه ای در این پژوهش دارد. یافته ها نشان می دهد که حتی با وجود کنترل انتظامی، وجود تعارضات فرهنگی یا بی اعتمادی اجتماعی می تواند با ایجاد احساس ناامنی، بر تصمیم فعالان اقتصادی اثر منفی بگذارد. این یافته ضمن همسویی با مطالعات (Sojasi Qeidari et al, 2020) و (Khajvandahmadi et al, 2017)، نشان می دهد که امنیت اجتماعی نه تنها بر جذب گردشگر، بلکه مستقیماً بر ایجاد «فضای اعتماد» برای سرمایه گذاری نیز مؤثر است. در بعد امنیت حقوقی، نهادی و اقتصادی، یافته ها حاکی از آن است که کارآفرینان پیش از ورود به مقصد، علاوه بر جاذبه های طبیعی، ثبات و شفافیت نظام اداری-حقوقی (مانند قوانین مالکیت و سهولت اخذ مجوزها) را ارزیابی می کنند. این نتیجه همسو با یافته های (hoseini et al, 2020) و (Sadeghi Dehcheshmeh et al, 2026) است؛ با این تفاوت که پژوهش حاضر با نگاهی سرمایه گذار محور، امنیت اقتصادی را نه صرفاً به عنوان وضعیت کلی مقصد، بلکه از منظر بازگشت سرمایه، ثبات بازار گردشگری و دسترسی به تسهیلات مالی تبیین می کند. در نهایت، یافته ها بر نقش محوری حکمرانی محلی در تأمین امنیت عمومی تأکید دارد؛ به طوری که هماهنگی بین بخشی میان شهرداری، سازمان های گردشگری، منابع طبیعی و سایر نهادهای متولی، در کنار ثبات و شفافیت مدیریتی، پیش شرط دستیابی به امنیت پایدار است. علاوه بر این، امنیت در گردشگری

کارآفرینان از منطق بهره‌برداری کوتاه‌مدت فاصله گرفته و به کنشگرانی متعهد، بلندمدت و مسئولیت‌پذیر تبدیل می‌شوند. این وضعیت در شاخص‌هایی مانند ترجیح مقصد، توصیه آن به دیگران، احساس تعلق و مشارکت در حفظ نظم و امنیت بازتاب می‌یابد. این یافته با نتایج (Khajvandahmadi et al, 2017) و (shokoohi manesh et al, 2017) همسو است و نشان می‌دهد که امنیت عمومی، صرفاً یک شرط زمینه‌ای برای جذب سرمایه نیست، بلکه سازوکاری برای تقویت اعتماد، تعلق و مشارکت فعال سرمایه‌گذاران در پایداری مقصد گردشگری نیز محسوب می‌شود.

نتایج بخش کمی نشان داد که مدل اندازه‌گیری از پایداری و روایی همگرایی مطلوبی برخوردار است. مقادیر آلفای کرونباخ (۰/۷۸ و ۰/۸۶)، پایایی مرکب (۰/۸۵ و ۰/۹۰)، ρ (۰/۸۷ و ۰/۷۹) و میانگین واریانس استخراج‌شده (۰/۶۹ و ۰/۶۰) برای تمامی سازه‌ها بالاتر از حدود استاندارد قرار داشت؛ بنابراین، انسجام درونی، پایایی ترکیبی و روایی همگرایی مدل تأیید شد. نتایج مدل ساختاری نیز نشان داد که همه مسیرهای فرض‌شده معنادار هستند. مهم‌ترین یافته آن است که امنیت عمومی در مناطق گردشگری ساحلی، تأثیر مثبت و معناداری بر تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری دارد. ضریب مسیر (۰/۸۵۸) و آماره t (426/27) با سطح معنی‌داری (۰/۰۰۱) بیانگر آن است که ارتقای امنیت عمومی، تمایل کارآفرینان به ورود یا گسترش سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های گردشگری را به‌طور قابل توجهی افزایش می‌دهد. در بین ابعاد امنیت عمومی، امنیت انتظامی بیشترین نقش را در تبیین این سازه داشته و پس از آن امنیت اجتماعی، امنیت و حفاظت محیطی، مدیریت امنیتی و حکمرانی محلی، و امنیت حقوقی و نهادی قرار گرفته‌اند؛ هرچند امنیت اقتصادی سرمایه‌گذاری نیز با وجود ضریب کمتر، رابطه‌ای معنادار داشته است. همچنین در تبیین سازه تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری، انگیزه سرمایه‌گذاری بیشترین سهم را داشته و پس از آن تعهد سازمانی/خودحفاظتی، احساس امنیت نسبت به محیط سرمایه‌گذاری و تعهد سرمایه‌گذاری قرار گرفته‌اند. مقادیر ضریب تعیین (R^2) نشان داد که مدل از توان تبیینی مناسبی برخوردار است؛ به‌گونه‌ای که متغیر تمایل کارآفرینان به

ساحلی به‌شدت با تاب‌آوری مقصد در برابر مخاطرات طبیعی و کیفیت زیست‌محیطی پیوند خورده است. این هم‌سویی با مطالعات (barati & jalalabadi, 2025) و (Attarzadeh, 2024) مؤید آن است که ضعف در زیرساخت‌های رفاهی، مدیریت بحران و حفاظت محیطی، مستقیماً تصویر ذهنی و ادراک امنیتی مقصد را مخدوش می‌کند. در تبیین تمایل به سرمایه‌گذاری، یافته‌ها نشان داد که کارآفرینان فراتر از محاسبات صرف سود و هزینه، متغیرهایی همچون اعتماد نهادی، حمایت‌های محلی و امنیت مالکیت را مبنای تصمیم‌گیری قرار می‌دهند. بنابراین، تمایل به سرمایه‌گذاری، پلی میان ادراک فرصت و اقدام عملی است که قویاً تحت تأثیر کیفیت فضای امنیتی و مدیریتی مقصد قرار دارد. در این چارچوب، انگیزه سرمایه‌گذار نه صرفاً در گرو افزایش ورود گردشگر، بلکه مستلزم چشم‌انداز رشد و ثبات عملیاتی است. این یافته ضمن هم‌سویی با (Sojasi و Qeidari et al, 2020) بر این نکته کلیدی تأکید دارد که توسعه گردشگری، نه فقط از مسیر افزایش تقاضا، بلکه از طریق تقویت انگیزه فعالان اقتصادی برای ایجاد و تداوم کسب‌وکار محقق می‌شود. یکی دیگر از ابعاد مهم تمایل به سرمایه‌گذاری، احساس امنیت نسبت به محیط سرمایه‌گذاری است؛ احساسی که در اعتماد به ثبات منطقه، حمایت نهادی محلی و اطمینان از حفظ سرمایه تجلی می‌یابد. این یافته نشان می‌دهد که تصمیم سرمایه‌گذاری در گردشگری تنها تابع جذابیت مقصد یا حجم تقاضا نیست، بلکه به ارزیابی کارآفرینان از قابلیت اعتماد محیط برای تداوم فعالیت و کاهش ریسک نیز وابسته است. هم‌سویی این نتیجه با مطالعات (Chihwai, 2026) و (Rahaman et al, 2025) مؤید آن است که امنیت و سازوکارهای نظارتی، ادراک کنشگران از مقصد را بهبود می‌بخشد؛ با این تفاوت که پژوهش حاضر این رابطه را از منظر سرمایه‌گذار تبیین می‌کند و امنیت را عاملی برای کاهش تردید و تقویت اعتماد اقتصادی می‌داند. یافته‌ها همچنین نشان داد که تعهد سرمایه‌گذاری و تعهد سازمانی/خودحفاظتی، بخش مهمی از تمایل کارآفرینان را شکل می‌دهد. به بیان دیگر، هنگامی که امنیت عمومی مقصد به‌صورت پایدار ادراک شود،

مدیریتی و محیطی): استقرار سیستم‌های هوشمند پایش ساحلی (دوربین‌های مداربسته و سامانه‌های گزارش‌دهی) جهت ارتقای امنیت عینی. (۳) اولویت سوم (بعد اجتماعی): اجرای پیوست‌های فرهنگی و آموزشی برای جامعه محلی جهت کاهش تعارضات و تقویت فرهنگ میزبانی امن.

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی مواجه بود که برای مطالعات آتی راهگشاست: محدودیت دسترسی و محافظه‌کاری: به دلیل ماهیت حساس مقوله امنیت، برخی پاسخ‌دهندگان محافظه‌کاری داشتند. راهکار مقابله: در این پژوهش با استفاده از تکنیک مثلث‌سازی (ترکیب مصاحبه، پرسشنامه و مشاهدات میدانی) تلاش شد تا سوگیری داده‌ها به حداقل برسد. محدودیت تعمیم‌پذیری: تمرکز بر مازندران تعمیم به سواحل جنوبی (خلیج فارس) را دشوار می‌کند. راهکار مقابله: پیشنهاد می‌شود در مطالعات آتی، مدل حاضر در سواحل جنوب با متغیرهای تعدیل‌گر فرهنگ مذهبی و قومی آزمون شود تا پایایی مدل در اقلیم‌های مختلف سنجیده شود.

حامی مالی

بنا به اظهار نویسنده مسئول، این مقاله حامی مالی نداشته است.

سهم نویسندگان در پژوهش

سهم تمام نویسندگان در نگارش مقاله برابر بوده است.

تضاد منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که هیچ تضاد منافی در رابطه با نویسندگی و یا انتشار این مقاله ندارند.

تقدیر و تشکر

نویسنده از همه‌ی افراد، به دلیل مشاوره و راهنمایی علمی و مشارکتشان در این مقاله تشکر و قدردانی می‌نماید.

سرمایه‌گذاری با مقدار (۰/۷۳۶) در سطح قوی قرار گرفت. نتایج شاخص ((Q2 نیز حاکی از قدرت پیش‌بینی قابل قبول مدل بود. مدل نهایی پژوهش، یک مسیر علی گام‌به‌گام را ترسیم می‌کند:

گام اول: ابعاد شش‌گانه امنیت عمومی (انتظامی، اجتماعی، حقوقی، اقتصادی، مدیریتی و محیطی) به عنوان وندوره‌های محیطی، ادراک کارآفرین از فضا را شکل می‌دهند.

گام دوم: این ادراکات بر مؤلفه‌های انگیزه و احساس امنیت نسبت به محیط اثر گذاشته و محاسبات سود-هزینه کارآفرین را تغییر می‌دهند.

گام سوم: در نهایت، این فرآیند منجر به شکل‌گیری تمایل به سرمایه‌گذاری (با ضریب مسیر ۰/۸۵۸) می‌شود که تبلور عینی آن در تعهد سرمایه‌گذاری و اقدام به خودحفاظتی مشاهده می‌گردد. این مدل نشان می‌دهد که امنیت، موتور محرک تبدیل نیت به عمل در اقتصاد گردشگری ساحلی است.

به طور کلی، نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که برای توسعه گردشگری پایدار در مازندران، پارادایم امنیت باید از امنیت گردشگر-محور به امنیت سرمایه‌گذار-محور تغییر یابد. مدل برازش شده $GOF (452/0)$ تأیید می‌کند که تمایل کارآفرینان به سرمایه‌گذاری، تابعی مستقیم از ثبات نهادی و انتظامی در مقصد است. بنابراین، امنیت عمومی نه یک هزینه، بلکه یک زیرساخت تولید ثروت در مناطق ساحلی محسوب می‌شود.

با توجه به نتایج، پیشنهادات در سه سطح اولویت‌بندی می‌شوند: (۱) اولویت اول (بعد انتظامی و حقوقی): تشکیل «کارگروه امنیت سرمایه‌گذاری» و پنجره واحد صدور مجوز جهت کاهش ابهامات قانونی و افزایش کنترل رفتاری کارآفرینان. (۲) اولویت دوم (بعد

References

- Ahmad, N. H., Ramayah, T., Mahmud, I., Musa, M., & Anika, J. J. (2019). Entrepreneurship as a preferred career option: Modelling tourism students' entrepreneurial intention. *Education+ Training*, 61(9), 1151-1169. <https://doi.org/10.1108/ET-12-2018-0269>
- Akamavi, R. K., Ibrahim, F., & Swaray, R. (2023). Tourism and troubles: Effects of security threats on the global travel and tourism industry performance. *Journal of Travel Research*, 62(8), 1755-1800. <https://doi.org/10.1177/00472875221138792>
- Attarzadeh, M. (2024). Future studies of the necessity of strengthening the sense of security in choosing Ilam province as a tourist destination. *Geography and Regional Future Studies*, 2(3), 67-86. doi: 10.30466/grfs.2024.55366.1062
- barati,Z and jalalabadi,L . (2025). The place of security in the development of the tourism industry of Sistan and Baluchestan. (e225925). *Geography and Human Relationships*, (20), e225925 doi: 10.22034/gahr.2025.521733.2465
- beigvand, H. and bijani, A. (2022). Explaining the political organization of urban space with the approach of security and social discipline (Case study: zone 12 of Tehran). *National Security*, 11(42), 319-350. doi 20.1001.1.33292538.1400.11.42.10.0
- Chihwai, P. (2026). Exploring Tourism Safety and Security Issues in Durban: Tourism Stakeholders' Perspectives. In *Resilience in the Hospitality and Travel Industry in Africa* (pp. 75-91). Singapore: Springer Nature Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-95-3210-0_5
- Ezeuduji, I. O., Mhlono, Z., & Ntshangase, S. D. (2024). Modelling the effects of entrepreneurship education and passion on youths' entrepreneurial intention in the tourism sector. *Journal of Teaching in Travel & Tourism*, 24(4), 386-404. <https://doi.org/10.1080/15313220.2024.2378441>
- hoseini, S. T. , momeni, E. and kamkar, M. (2020). Disciplinary strategies for tourism development. *National Security*, 10(37), 451-472. doi 20.1001.1.33292538.1399.10.37.14.7 <https://doi.org/10.51699/cajtmf.v6i3.905>
- Ince, E., Kale, A., Akmaz, A., & Çelik, R. (2023). A research to determine the effect of entrepreneurship attitude and education on entrepreneurial intention. *The Journal of High Technology Management Research*, 34(2), 100475. doi 10.1016/j.hitech.2023.100475
- Khajvandahmadi,I , Navabakhsh,M and Fathi,S . (2017). Analysis of political security indicators in the development of tourism industry in Mazandaran province. *Geography and Regional Planning*, 7(28), 169-185. doi 20.1001.1.22286462.1396.7.4.12.8
- Kurež, B., & Prevolšek, B. (2015). Influence of security threats on tourism destination development. *TIMS. Acta*, 9(2), 159-168. DOI: 10.5937/TIMSACT9-8126
- Mahadi, N. S., Azinuddin, M., & Wan Mohd Zain, W. M. A. (2026). Safe and secure, yet fascinating: how perceived health risks and safety image drive destination loyalty through fascination in Kuala Lumpur. *Quality & Quantity*, 1-20. <https://doi.org/10.1007/s11135-025-02564-2>
- Martín-Navarro, A., Velicia-Martín, F., Medina-Garrido, J. A., & Palos-Sánchez, P. R. (2023). Impact of effectual propensity on entrepreneurial intention. *Journal of Business Research*, 157, 113604. doi 10.1016/j.jbusres.2022.113604
- Mhlono, Z., Ntshangase, S. D., & Ezeuduji, I. O. (2026). Youths' entrepreneurial intention for tourism and nontourism businesses: The influence of entrepreneurship education and gender. *Journal of the International Council for Small Business*, 7(1), 207-228. <https://doi.org/10.1080/26437015.2025.2469266>

- Nguyen, C. P., Binh, P. T., & Su, T. D. (2023). Capital investment in tourism: a global investigation. *Tourism Planning & Development*, 20(5), 805-831. doi.org/10.1080/21568316.2020.1857825
- Pardayev, B. R. (2025). Economic Factors for Ensuring Safety in Tourism. *Central Asian Journal of Innovations on Tourism Management and Finance*, 6(3), 671-677. DOI:
- Rahaman, M. A., Amin, S. N., Rahman, M. A., & Amin, M. N. (2025). Security concerns, public perceptions and safety initiatives at tourist destinations in Bangladesh: Effective tourist police interventions for sustainable tourism. *Sustainable Futures*, 101004. https://doi.org/10.1016/j.sftr.2025.101004
- Sadeghi Dehcheshmeh, S., Saeedi, J. and Yousefi Hafshejani, A. (2026). Assessing the Status of Components and Indicators Affecting Urban Space Security in Urban Tourism Development (A Case Study: Shahrekord City). *Geography and Human Relationships*, 9(1), 307-340. doi: 10.22034/gahr.2026.567500.2643
- San Martín, H., Hernández, B., & Herrero, Á. (2021). Social consciousness and perceived risk as drivers of crowdfunding as a socially responsible investment in tourism. *Journal of Travel Research*, 60(1), 16-30. https://doi.org/10.1177/0047287519896017
- Shavanthappa, S. K., Sateeshchandra, N. G., & Kumar, D. A. (2025). Institutional economics of tourism safety and security: Insights from tourists and industry operators. *Int. J. Innov. Res. Sci. Stud*, 8(2), 2187-2199. DOI: 10.53894/ijirss.v8i2.5646
- Shayakhmetova, L., Maidyrova, A., & Moldazhanov, M. (2020). State regulation of the tourism industry for attracting international investment. *Journal of Environmental Management and Tourism*, 11(6), 1489-1495. DOI: https://doi.org/10.14505/jemt.11.6(46).19
- shokoohi manesh, M., yazdani, M. R. and jafari, S. (2017). Presenting a security model in ecotourism development. *Military Science and Tactics*, 13(40), 113-141. https://www.qjmst.ir/article_32152.html?lang
- Sojasi Qeidari, H., Vazin, N., Moradi, K. and Erfani, Z. (2020). Analyzing the Role of Security in local Societies Tourism Development Case Study: Rural Areas of Torqabeh and Shandiz County. *Geopolitics Quarterly*, 16(4), 116-134. doi 20.1001.1.17354331.1399.16.60.6.8
- Suárez-Tostado, M. L., Tegui, Y., & Belén Ramón Rodríguez, A. (2026). Public investment and tourism development: short-term evidence from French and Spanish regions. *Review of Regional Research*, 1-29. doi.org/10.1007/s10037-025-00269-5
- Valdez, E. J. C. (2019). Investment climate of tourism industry in calabarzon: Inputs to business operations initiatives. *International Journal of Research-Granthaalayah*, 7(4), 51-67. DOI: https://doi.org/10.29121/granthaalayah.v7.i4.2019.874
- Wang, L., Feng, X., & Zang, L. (2024). Does risk perception influence individual investors' crowdfunding investment decision-making behavior in the metaverse tourism?. *Finance Research Letters*, 62, 105168. https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.105168
- Zou, Y., & Yu, Q. (2022). Sense of safety toward tourism destinations: A social constructivist perspective. *Journal of Destination Marketing & Management*, 24, 100708. https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2022.100708